

Merčio upėje - žalgiriečių triumfas

Savaigalį Varėnoje vykusiame tradiciniame respublikiniame Merčio vandens turizmo maratone medalius skynė ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMO ekipos.

Šis plaukimas stebino masiškumu: 99 įvairias plaukimo priemones irklavo 208 žmonės, jie įveikė 32 kilometrus nuo Senosios Varėnos iki Puvočių kaimo.

Žalgiriečiai varžybose buvo vėl nepralenkiami. Moterų dviviečių baidarių grupėje pirmosios atplaukė žalgirietės Žana Deveikienė

ir Virginija Jarmoliūnaitė (2 val. 51 min. 20 sek.), vyrų grupėje greičiausi buvo žalgiriečiai Artūnas Dubauskas ir Juozas Gurevičius (2 val. 17 min. 30 sek.).

Vienviečių baidarių grupėje pirmasis nuotolį įveikė alytiškis Arūnas Tuminauskas (2 val. 31 min. 47 sek.), mišrių dviviečių baidarių grupėje nepralenkiamas buvo klaidėdžių Aidos Vilimienės ir Aido Pelešino duetas (2 val. 27 min. 20 sek.).

Komandinėje įskaitoje dvi pirmąsias vietas iškovojo su ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMO vėliava plaukusios dvi Kauno komandos "Yris".

"Žalgirio" inf.

ŽALGIRIS

Nr. 14

SU ŽALGIRIU - UŽ LIETUVĄ!

Specialus dienraščio "Respublika" priedas

Prieš kelis mėnesius gimusį ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMĄ remia ne tik sostinės, bet ir kitų Lietuvos miestų šviesuoliai. "Valstybė negali gyvuoti be mūsų, kažkur šalia. Mes patys turime būti valstybė", - sakė vienas iš žalgiriečių simpatizuojančiųjų, žinomas panevėžietis, miesto Tarybos narys, Nepriklausomybės Akto signataras Julius Beinortas. Kokią valstybę mes turime kurti? Apie tai J.Beinortas - neįprastame, tačiau tradiciniame, interviu, kuriame ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMO manifesto teiginiai tapo klausimais.

Valstybė negali gyvuoti be mūsų

MŪSŲ Valstybė Europos Sąjungoje (ES) - Europos tautų sąjungos narė, JŲ Valstybė baigia išnykti unitarinės Europos katilė.

- Ekonominė prasme įvyko visiška integracija. Vertindamas tai mūsų valstybę lyginu su Moldova ir svarstau, kuriai šaliai dabar geriau. Moldova viena pirmųjų mus pasveikino Kovo 11-ąją atgavus Nepriklausomybę, tačiau ji iki šiol nėra ES ir NATO narė. Mas-kva iš Moldovos atplėšė Padniestrę, apie 20 proc. geriausias teritorijos. Nepriklausomybės pradžioje turėjo užmačių atplėšti ir Šalčininkų bei Vilniaus rajonus. Jau buvo sukurtas Naujosios Vilnios bankas, atsiųsti emisariai. Ir lenkų tautinės mažumos labiau linko prie Maskvos, sakydamos, kad litvinai juos skriaus. Tačiau mes atsilaukėme, neatidavėme nei Šalčininkų, nei Vilniaus rajono. Mūsų savarankiškumą ES reglamentuoja sutartys, jų privalome laikytis. Jos varžo mūsų ekonomines laisves, tačiau ne visuomet tai yra blogai. Gerai, kad savarankiškai galime nustatyti nors kai kurių mokesčių, pensijų dydį.

- MŪSŲ Valstybėje būtų neskubama pirmiesiems balsuoti už ES Konstituciją ar Lisabonos sutartį - ji būtų atidota visuotiniam referendumui. JŲ Valstybėje balsuojama už bet ką, kad tik būtų įsisteigta šeimininkams.

- Politikai su tos sutarties ratifikavimu paskubėjo. Nenorėjo būti aviniai, kurie vedami į skerdyklą ir žinodami, kad jau nieko pakeisti nebegalima, dar muistosi. Tycha kenkti gal ir nenorėjo, bet skubėti jiems nebuvo jokio reikalo. Tačiau kai priėmė žaidimo taisykles, ir muistytis nebeišdrįso. Gali būti, kad tokia sutartis Europos valstybes ilginiui atves iki

konfederacijos. Nė viena tauta ar valstybė nenori praplūsti Europos katilė, tokias mintis vejame šalin. Tačiau pasaulio istorija žino daug faktų, kai koks nors užkariautojas užima didžiules teritorijas, susikuria imperijos.

- MŪSŲ Valstybėje vyraujanti jėga būtų vidurinė klasė. JŲ Valstybėje viskas atiduodama monopolistiniams klanams.

- Didžiausias monopolininkas yra prekybininkų klanas. Reikia pripažinti, kad šis klanas sugebėjo patraukti žmones ir tai leido jam įsigalėti. Tačiau, suteikus visišką laisvę, klanai suėda konkurentus. Ar galima klaną sulaukyti? Valstybė ne tik gali, bet ir turi tai daryti. Klanus ribojantys įstatymai yra, tačiau valstybės pareigūnai yra tokie silpni, kad neįstengia ar nenori jų vykdyti. Silpniausia yra teisminė valdžia. Ji negali užtikrinti teisingumo. Silpnai dirba prokurorai ir specialiosios tarnybos.

- MŪSŲ Valstybėje būtų brangus kiekvienas pilietis, JŲ Valstybėje piliečiai yra pigi darbo jėga, kuri galiausiai priversta emigruoti.

- Emigracija yra skaudžiausias reiškinys. Viena yra išvykti užsidirbti, visai kita - nu-traukti visus saitus su savo tauta ir šalimi. Kitose šalyse dirbančioji karta išlaiko nebe-dirbančiąją ir tai yra socialinės santarvės pagrindas. Kai emigruoja didelė dalis dirbančiųjų, nacionalinį produktą kuria ir mokesčius moka ne tėvynėje, o kitoje valstybėje. Senąją kartą tenka išlaikyti neemigravusiems darbingiems žmonėms. Dėl to šalys, iš kurių emigruoja dalis gyventojų, skursta. Dauguma lietuvių išvažiavo ne dėl politinių, o dėl ekonominių paskatų. Valstybė galėjo daugiau rū-pintis investicijomis, kad mažėtų nedarbas,

kad žmonės galėtų pragyventi neskurdami savo šalyje. Skaudu, kad prakutusieji kitose šalyse negrįžta.

- MŪSŲ Valstybė neįsivaizduojama be nacionalinės bankininkystės, JŲ Valstybė neįsivaizduojama su nacionaline bankininkyste.

- Bankus ne valstybė atidavė. Jie patys pasidavė skandinaviškiems bankams. Nemažai lietuviškų bankų bankrutavo, kai kuriems bankininkams teko net nusišauti. Lietuvos bankas griūtį stebėjo iš šalies, nieko nepadėjo. Kas dabar gali garantuoti, kad nebankrutuos Švedijos ar kitos šalies bankai? Ar nuomonė, kad jungtinis kapitalas stipresnis, iš tikrųjų garantuoja saugesnę bankininkystę?

- MŪSŲ Valstybėje teismai žmonės pasitiktų, nes jie gintų žmogaus interesus, JŲ Valstybėje teismai gina klanų interesus.

- Pasitikėjimo teismais trūksta daugelyje šalių, tačiau kitur yra prisiekusiųjų institucijos. Mes prisiekusiųjų neturime. Sakoma, kad tai brangu, abejojama visuomenės teisinio iš-prusimu. Mūsų teismuose bylos neišnagrinė-jamos dažniausiai dėl ikiteisminio tyrimo metu prastai parengtos medžiagos. Nusikaltu-siųjų pinigais apmokėti advokatai nurungia valstybės išlaikomas, bet silpnai procesui pa-sirengusius prokurorus. Todėl teismai ir ne-gyvendina teisingumą.

- MŪSŲ Valstybėje užsėtas būtų kiekvienas laukas, JŲ Valstybėje kerį krūmai ir piktžolės.

- Valstybė neturi jėga išstumti žmonių iš rinkos. Jei tau sukako 55 metai, rašyk prašy-mą, kad atsisakai savo ūkio, o mes tave šelp-

sime, mokėsime kompensaciją. Toks noras žmones išstumti iš rinkos netoleruotinas. Valstybė turi ieškoti alternatyvų. Esu pastebėjęs, kad žemės ūkyje visi procesai lėtesni nei kitose šakose, todėl ir žemės reforma vis neužbaigiama. Valstybė turi didžiulį turimą žemę, todėl reikia daugiau galvoti, kaip išnaudoti kiekvieną hektarą, kad jis duotų pelno.

- MŪSŲ Valstybė dabar Ignalinos atominės elektrinės neuždarytu, JŲ Valstybė lengvai atsisako šio gyvybiškai svarbaus Lietuvai objekto, ir tas žingsnis netrukus pakels elektros kainą kelis kartus.

- Kai buvo svarstomas IAE likimas, dirbau Seime. Mokslininkai mums įrodinėjo, kad ateityje Lietuvai nereikės tiek daug energijos, kad pirkime pigų kurą. Esą užteks ir Elek-trėnų, dar pasistatysime mažų hidroelektri-nių. Mane įtikino akademikas Vilemas. Ignalinos jėgainė tuomet už savikainą energiją parduodavo Baltarusijai, Latvijai, Estijai, Ka-liningrado sričiai. Patikėjome, kad tiek ener-gijos, kiek pagaminavo Ignalina, mums ne-reikės. Ir pasirinkimo didelio neturėjome, ES reikalavo uždaryti jėgainę.

- O kokia JŲSŲ PATIES valstybė? Kuo ji skiriasi nuo JŲ Valstybės?

- Dabartinė, nors ir nėra idealas, bet mūsų, saviškė. Neduok Dieve, jei atsitiktų taip, kad valstybė stovės kažkur šalia mūsų. Juk mes patys turime būti valstybė ir eiti į socia-linį teisingumą, gerbti ir puoseleli kultūrą ir turėti daugiau atsakomybės. Esu Nepriklau-somybės Akto signataras. Niekuomet nesigailėjau dėl 1990-1992 m. priimtų istorinių ir lemtingų sprendimų.

Mykolas Ambrazas nuotr.

► TROŠKIMAS. Visi diskusijos dalyviai sutiko, kad permainos Europos valdyme yra būtinos ir greičiausiai neišvengiamos

Kam - Lietuvai ar Afrikai - dirbs mūsų europarlamentarai?

Ar iš tiesų Europos Parlamentas yra toks tolimas ir svetimas, ar mažas rinkėjų aktyvumas - tai protestas prieš dabartinės valdančiosios daugumos sprendimus? Galų gale, ką Lietuvos atstovai veikia Europos Parlamente? Kieno interesams atstovauja? Ar tikrai Lietuvos?

“Respublikos” redakcijoje surengtoje ŽALGIRO NACIONALIO PASIPRIESINIMO JUDEJIMO diskusijoje apie rinkimus į Europos Parlamentą prie apskritojo stalo diskutuoti pasiryžo Vyriausiosios rinkimų komisijos (VRK) pirmininkas Zenonas VAIGAUSKAS, politologas Vytautas DUMBLIAUSKAS, Lietuvos socialdemokratų partijos (LSDP) kandidatų sąrašo pirmasis numeris - būsimoji europarlamentarė Vilija BLINKVIČIŪTĖ ir “žalgiriečiai” Audrius BUTKEVIČIUS bei Rolandas PAULAUSKAS.

R Mantas STANKEVIČIUS
“Respublikos” žurnalistas

- Iš pradžių labai lengvas klausimas - jūsų asmeninė nuomonė apie ką tik įvykusius rinkimus į Europos Parlamentą.
R. PAULAUSKAS: Tokiu atveju pradėčiau nuo pačios partinės

simtos ir jos būdo. Jau kuris laikas partijų reitingai nesiekia daugiau nei 15 proc. Tai yra gana silpnos opozicinės partijos reitingai, kitaip sakant, partinė sistema Lietuvoje yra bankrutavusi, nes toje pačioje Europoje visada būdavo lyderiaujanti partija, kuri turi bent jau 30 proc., opozicinė - daugiau kaip 20 proc.

O dabar visos partijos nesiekia 15 proc. Tai jau tėsiai ne pirmi metai. Tai rodo, kad žmonės, rinkėjai nebejaucia jokio ryšio su partijomis. Nėra ko stebėtis, kad kiekvieną kartą dalyvaujančiųjų rinkimuose vis mažėja. Tas 20 proc. šiuose rinkimuose manęs tikrai nestebina. Tai yra net per daug. Kas atėjo balsuoti? Atėjo balsuoti patys naiviausi, kurie turi emocinį ryšį arba su partijų lyderiais, arba su atskirais sąrašuose esančiais žmonėmis.
- Draugai, pažįstami?

R. PAULAUSKAS: Ir dar dalis gerbėjų, kurių turi kiekviena partija. Juk yra žmonių, kuriems Vytautas Landsbergis visada bus didis žmogus ir jie jaučia pareigą kiekvienais rinkimais ir atiduoti balsą už jį. Be abejo, kiekvienais metais tokių žmonių mažėja. Pavyzdžiui, už Rolandą Pakšą balsuoja žmonės, negalintys atleisti skriaudos, kuri jam buvo padaryta. Jie taip supranta. Emociškai jie mano, kad R. Pakšas buvo nuskriaustas. Už socialdemokratų balsuoja tasai “geležinis” elektoratas, kuris tikisi grįžti į tuos gerus laikus... Tų žmonių skaičius nuolat mažėja.

V. BLINKVIČIŪTĖ: Manau, kad rinkimų vertinimas kiekvieną kartą yra skirtingas - žmonių lūkesčiai ir siekiai visada skiriasi. Kodėl iš šiuos rinkimus atėjo tiek mažai rinkėjų? Daugeliui juk atrodo, kad Europarlamentas yra labai toli - Briuselis, Strasbūras yra ne mums, mes nežinome, ką jie ten veikia... Tai galėtų būti viena iš priežasčių. Žinoma, Lietuvai garbės nedaro, kad su slovakais esame paskutinės vietose pagal aktyvumą.
R. PAULAUSKAS: Kaip tik manau, kad tai daro garbę... Tai yra protestas.

V. BLINKVIČIŪTĖ: Nedaro garbės dėl to, gerbiamas Rolandas, kad nesvarbu - ateis 20 proc. ar ateis 5 proc. - vis tiek bus išrinkti tie patys 12. Nors konservatoriai

labai džiaugiasi rezultatais, mano supratimu, džiaugtis jiems nėra ko, nes tai, kad atėjo tiek mažai žmonių, dar kartą įrodo, jog nusivylusių žmonių grupė sudaro didžiąją dalį rinkėjų. Nes jie visiškai spjovė į viską ir pasakė, kad šiame žaidime nedalyvauja. Manau, šis skaičius yra atsakymas į valdančiosios daugumos priimamus sprendimus.
- Minėjote rinkėjų lūkesčius. Jūsų manymu, ko tikėjosi tie 20 proc. rinkėjų? Ką jie norėjo išrinkti?

V. BLINKVIČIŪTĖ: Jie rinko iš vienos pusės - pagal savo simpatijas vienam ar kitam politikui. Tai yra suvokiama.
R. PAULAUSKAS: Tie, kurie neturi simpatijų, net nėjo į rinkimus...
A. BUTKEVIČIUS: Mes gavome pusę europinio elektorato procento. Man atrodo, kad Lietuvoje politikai sąmoningai siekė, jog ateitų kuo mažiau balsuotojų. Kadangi kiekvienas buvo suinteresuotas, jog ištikimų balsuotojų procentas būtų pakankamas, kad būtų prastumti bent pirmieji partijų numeriai.

Šioje kampanijoje niekas nebuvo pristatyta. Nė viena partija nepristatė savo programos. Jei pasižiūrėsite, kas tose programose parašyta, suprasite, kad tai visiškai “blūdas”.
R. PAULAUSKAS: Blogiausia tai, kad niekas neleido kandidatams

pasisakyti... Per ankstesnius rinkimus kandidatas gaudavo laiką, kurio galėdavo disponuoti. Pastaruoju metu tuo laiku disponuoja žurnalistas ir jis neleidžia politikui pasisakyti.
V. BLINKVIČIŪTĖ: Manau, mums reikės taisyti Rinkimų įstatymą. Kai patiri rinkimus praktiškai, supranti, kad bandydamas ko nors išvengti, visiškai tai nužudai.
R. PAULAUSKAS: Duokime kiekvienam kandidatui kalbėti po valandą...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Valandos gal nereikia, nes per tą laiką galima nusišnekti.
R. PAULAUSKAS: Tai išbandykime.
Z. VAIGAUSKAS: Reikia pasakyti, kad situacija yra paradoksali - rinkėjų atėjo nedaug, bet rezultatai yra patenkinti visi. Negirdžiu jokių priekaištų. Manau, jei ne blogas oras, aktyvumas būtų buvęs kokiais 5 proc. didesnis, bet tai mažai būtų ką pakeitę. Taip pat pritariu, jei rinkimų kampanija būtų papildyta linksmomis elementais, pavyzdžiui, alus, skalbimo mašinos, procentas taip pat būtų didesnis.
V. BLINKVIČIŪTĖ: Bet, manau, mažam procentui turėjo įtakos tai, kad prezidentė išrinkime per pirmą turą...
R. PAULAUSKAS: Jeigu būtų buvęs antras turas - žinoma, rinkėjų procentas būtų buvęs dides-

nis. Dar įdomus faktas - lenkų televizijos agitavo mūsų lenkus eiti į rinkimus, nes teigė, kad “lietuviai vis vien neis, turime šansus gauti net dvi vietas”. Valdemaras Tomaševskis iš Lenkijos kalbėdavo vietiniams lenkams.
V. DUMBLIAUSKAS: Manau, reikėtų skirti du dalykus. Pirmiausia reikia išskirti rinkėjų aktyvumą, o antra - rezultatai. Dėl aktyvumo, politikos mokslininkai rinkėjų skirsto į turinčius tvirtas rinkimų nuostatas, turinčius kintančias nuostatas, neturinčius nuostaty - jam tas pats, už ką balsuoti, - ir tie, kurie iš principo neina balsuoti. Turime faktą prieš akis, jog Lietuvoje yra 20 proc. turinčių tvirtas rinkimų nuostatas rinkėjų. Jie atėjo ir žinojo, už ką balsuos. Neatėjo netgi tie, kurių nuostatos - kintančios.

Ant kitų negalime pykti. O kas, jei rinkimai būtų privalomi? Manau, tai prieštarautų demokratijai, bet jei taip būtų, mano manymu, laimėtų pažadukų partijos. Ateitų juk balsuoti tie, kurie neturi jokių rinkimų nuostatų ir balsuotų už bet ką. Toje masėje ištiptų ir konservatorių, socdemų elektoratas.
A. BUTKEVIČIUS: Noriu paprieštaruoti. Senovės graikai iš miesto išvydavo tuos, kurie neįmėdavo šukės į puodą - ostrakizmo įstatymas. Tai su demokratija čia nieko bendro nėra.
V. DUMBLIAUSKAS: Bet balsavimas gali būti tik teisė, o ne pareiga...
R. PAULAUSKAS: Štai aš esu rinkėjas.
- Mes visi jais esame... V. BLINKVIČIŪTĖ: O įdomu, visi balsavote?
(tyla - red.)
R. PAULAUSKAS: Aš esu rinkėjas. Nesu emociškai prisirišęs prie partijos. Mano akimis žiūrint, jos visos yra vienodos. Strateginiais Lietuvai klausimais jos visos balsavo vienodai - už Europos Konstituciją, už Lisabonos sutartį, už Mažeikių privatizaciją, už LEO... Jos visos kartu tai darė.

Galėčiau nueiti balsuoti už euroskeptikus, bet tokių šiuose rinkimuose nebuvo. O jei buvo, jie šnektų: “Esu taip prieš, kad net už”. Tai pasakykite, kodėl turite eiti?
- Gal nieko nereikėtų kaltinti, o pirmiausia Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą?
R. PAULAUSKAS: Tiesa, kas yra Europarlamentas ir ką reiškia 12 žmonių ten? Nieko. Visiškai nieko. Ten viską lemia didžioji dauguma. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Bet turime suprasti, kad dideli darbai padaromi susitelkus mažoms atskiroms grupėms. Pasižiūrėkime, kaip aktyviai dalyvavo Malta rinkimuose, nors rinko dar mažiau atstovų žmogus mes.
A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelbėtojais. Gal vieną kartą žmonės atsikvošės ir suvoks, kad negalima tikėti tušiais partijų pažadais ir neįgyvendinamais dalykais. Akivaizdi apgaulė yra ateiti ir pasakyti, kad bus bandoma prastėti Ignalinos atominės veikimą.
Dabar apie tuos 12. O ką Maltošesetukas ten nuveiks? O ką latvių ar estų žmonės ten nuveiks? Nieko.

Audrius BUTKEVIČIUS
“Žalgiris”

► Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau

A. BUTKEVIČIUS: Prieš šiuos rinkimus atlikau labai didelius namų darbus. Susirinkau visų partijų senas rinkimų programas ir padariau analizę. Pasižiūrėjau, kaip gi parlamentarai atstovavo toms programoms savo pasisakymais Europarlamente.
R. PAULAUSKAS: Niekaip...
A. BUTKEVIČIUS: Ne tai kad niekaip. “Niekaip” dar būtų ne bėda. Jei panagrinėsite, apie ką daugiausiai mūsų parlamentarai kalbėjo, tai sužinosite, kad apie Afriką. Netikėti? Yra vos keli pasisakymai, kuriuose būtų užkabintos Lietuvos problemos.
Dabar yra įdomiausia, kad nė vienas išrinktasis negali pasakyti, ką jis padarys Lietuvos naudai. Buvo pareiškimų, kad sieks sąrašyti Ignalinos darba... Tai yra akivaizdus...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Melas.
A. BUTKEVIČIUS: ... primityvus populizmas, kurio kitaip kaip balsuotojo nusipirkimu pavadinti negalima. Išrinktieji nepalaiko Lietuvos intereso kaip vieningo darinio, jie yra pasklidę tarp įvairių kitių šalių interesų, kurie yra aiškiai suformuluoti. Didžioji problema, kad neegzistuoja toks dalykas kaip vieningai suvoktas Lietuvos interesus pagrindinėse kryptyse.
- Didžiausia problema dabar yra ta, kad daugelis Lietuvos žmonių nesupranta, kodėl mūsų politikai taip veržiasi į Europos Parlamentą...
A. BUTKEVIČIUS: Septynios “štukės” eurų per mėnesį, žmogau.
- Vilija, ar jums taip blogai mūsų Seime, kad dabar būtina reikia išvažiuoti?
R. PAULAUSKAS: “Štuka” tik viena...
V. BLINKVIČIŪTĖ: Atsakyčiau į visus čia nuskambėjusius teiginius. Žmonės gyvena Lietuvoje... Noriu pasakyti, kad nesutinku, jog tarp penkiolikos partijų ir daugybės kandidatų žmonės neatrodo sau patinkančių. Netikiu, kad tai galėtų būti priežastis, kodėl rinkėjai nėjo balsuoti.
Pagrindinė priežastis yra visiškas nusivylimas esama situacija ir iš dalies - politikų pažadais. Kiekvieną kartą yra nusiviliama naujaisiais gelb